

Dr. A. Twesten, Matthias Flacius Illyricus, Berlin 1844, str. 143. Sadrži i tri Vlačićeve rada autobiografske vrijednosti i jednu raspravu Hermanna Rossela o držanju Melanchtona u interimu.

Wilhelm Preger, Matthias Flacius Illyricus und seine Zeit, 2 knjige, I. knjiga 1859, strana 436, druga knjiga 1861, str. 581, obje in 8° u Erlangu. Ovo je najtemeljitije i najopsežnije djelo o Vlačiću, ujedno i najbolje i najpozitivnije za njega.

G. Kawerau, Flacius, Realencyclopaedie für protestantische Theologie und Kirche, VI Band, 1899, str. 82 do 92. Tamo je navedena i ostala njemačka literatura o Vlačiću.

Dr. Ermanno Nacinovich, Flacio, studio biografico-storico, Rijeka 1886, str. 67, in 8°. Nesamostalno deskriptivno djelo, rađeno u glavnome po Pregeru.

Günter Moldaenke, Schriftverständnis und Schriftdeutung im Zeitalter der Reformation, Teil I Matthias Flacius Illyricus, Stuttgart, 1936, str. 629 velike osmine. Temeljito protestantsko djelo o Vlačićevoj teologiji, u glavnome o njegovom tumačenju Pisma.

Wilhelm Dilthey, Weltanschauung und Analyse des Menschen seit der Renaissance u. Reformation (Dietheys Gesammelte Schriften II Band, I izdanje 1913, III izdanje 1923, zatim opet neizmjenjeno 1929). Vlačićev kulturno-historijski značaj obrađen je osobito na str. 109 i 116—127.

Tomaso Luciani, Mattia Flacio Istriano di Albona, notizie e documenti, Pula 1869, str. 24. Pisac iz roda Vlačićeve majke ograničava se na dokaze da je Vlačić bio Istranin i Labinjan a ne Dubrovčanin, kako se u prvom polovici 19 vijeka pogrešno tvrdilo.

Emilij Laszowski, Matija Vlacić Franković, glasoviti Hrvat-Istranin XVI vijeka, Zagreb 1909, str. 24. Kratko predavanje o vanjskim okvirima Vlačićevog života, rađeno po Ritteru. I Laszowski, kao i ostali naši pisci, piše Vlacić mjesto Vlačić, prema njemačkim i talijanskim originalima, iako se u Vlačićevom kraju Vlačići zovu Vlačići